

پستار شہ ماہ زمان

چیروکی :

سو میرست موم

نارام قہرہ داغی

لہ ٹینگلیزی یہ وہ وہریکیرا وہ

ماکس کیلادا زہ لامیک بوو تہ نانتہ پیش ئوہی
بیشیناسم لہ خومہ وہ رقم لی بوو . شہر تازہ تہ واو بوو بوو ،
ئو ریگایانہی بہ ئوقیانوس دا دکشان بہ ردہ وام جمہیان
دہات ، بوہہ پیانوہیدہ توانی شوینی باش ہہ لبریری ، بہ لکوو
ناچار بوو ہہر جی یہ کیان بو دابنایہ مہ منون بی . کہس بہ
تہ مای ئوہ نہ بوو ژووریکی سہ رہہ خوی دہست بکہوی ، بوہہ
من خہ یل مہ منونیش بووم کاتی ژووریکی دوو کہسیم
بہ رکہوت . بہ لام کہ ناوی ہاوری کہیان پی وتم پشتم شکا . بہو
پی یہ دہ بوو پہ نجرہ کان دابخری ولہ ہہ وای شہ و پی بہ شہم .
گالتہ نیہ بتوانی چوارہہ روژلہ کہل زہ لامیکدا ، ہہ رکہ سی بی ،

سہینی ہہ ؟ مہ عہ سہ ، مطلقا ، سہین ہولی د ژیانہ خوہدا
خودان نہ کرینہ ؛ نہ مال و سامانہ پسیار لئ بگہین - ئہ چومیلوفی
گوت - سہیہ کی ویلہ دہ رہہ دہرہ م چ دی نینہ ئہ ز بیژم . ہہ کہ
بیژم سہیہ کی دہ رہہ دہرہ .. جارہ گادی سہیہ کی دہ رہہ دہرہ !
نہ ہہ ہاتہ گوشتن .

نہ و نہ پی مہیہ . پروکوری گوت - ئہ و سہینی برایی
جہ نہ رالی یہ ئہ فی گو بہری ہہ یامہ کی ژفیری چوی . برایی وی
سہین ہولی دقین ، لی جہ نہ رالی نہ .

برایی وی ٹیفان ٹیفانوفچ نہ ل مالہ - ئہ چومیلوفی گوت - و
گرنزینہ ل سہر رویچکی برسکی و بہ لاقبو .. باشہ .. باشہ م
نہ و نہ دزانی .. دہرکہت پی ب میہفانی ل فیری نہ وہ ؟ « بہ لی
کہ ورم ب میہفانی »

باشہ .. باشہ دہرکہت سہینی وی تہ گوت ؟ ببہ تو دزانی ئہ ز
چہندی پی شادم ، سہیہ کی بچویکہ پی جان ، سہیہ کی
بچویکہ پی بغار ،

تین ہہ عالی خوہ نشکیفہ بلند کرن « ہا - ہا - ہا - قہی تو
دلہ رزی تشتی بچویکی جان ؟ بزائن ئہ ف زہ لامی ہہ بیژی یہ
« پروکوری » گازی سہی بکہ ول کہل ہہ رہہ . خہ لکی قہ رہہ بالغی
ہہ میان ب کورکنی کرنہ کہنی .
« دی تہ ہندہ روژا کہ مہ ژور !

ئہ چومیلوفی گہف لی کرن ، پاشی ساکو دخوہ پیچاو خوہ بناف
بازاری دا بہردا .

ژیدہر

Stories From Many Lands

G. C. Thornley

Longmans Green C. 1964

P. 83

له هه مان ژووردا به سهر بهری (من له سان فرانسيسكووه ده چووم بو يوگوهاما) . به لام نه گهر هاوړی که م ناوی سمیت یا براون بوايه قهت نه وهندهی ئیستا ترسم ئی نه ده نیشته .

که سهرکه وتمه سهر پشته کشته یه که شتومه که که ی میسته ر کیلادا م به دی کرد ، به دلم نه بوو ، ناوی خوئی زور ئی نووسرا بوو ، جانتای جلو به رکه که شی زور ئاوسا بوو ، شتومه کی توالیتی نه پیچا بووه و دیار بوو مه عمیلیکی هه میشه یی موسیو کوئی یه ، چونکه له سهر میزی توالیته که ی بوون و شامبوو چه وری قزی نه وی ئی بوو . فلچه کانی که ئابه نووس بوون و به زیر ناوی خوئی ئی نووسیوون هه ر له هی زه لامیکی بی زهوق ده چوون . به ئی ، به هیچ جوړی حه زم له چاره ی میسته ر کیلادا نه ده کرد . خو م کرد به ژووری جگه ده کیشاند او داوای دهسته یه ک وهره قم کردو دهستم کرد به یاری کردن له گه ل خو م دا . هه ر دهستم پی کردو دهستم پی نه کرد کابرایه ک هات و ئی ی پرسیم ناخو به هه له دا نه چوو له لای وایه من ناوم فلان و فیساره .

«من میسته ر کیلادا م» . کابرا به زه رده خه نه یه که وه که ریزیک دانی سپی پیشان دا ، له سهری رویشته و دانیشته .
«ئا ، به راست ، و ابزانه هه ردووکمان له هه مان ژووردا یی»

«به لای منه وه ، خوشبه ختی یه . ئای نه گهر ده تزانی له گه ل کیدا دایان ناوی . من به راستی که بیستم تو به ریتانیاییت زور دلخوش بووم . من له گه ل نه وه دام ئیمه ی به ریتانیایی نه گهر له دهره وه ی ولات بووین پیکه وه بین . تی ده گه ی نه ئیم چی ؟»

«توش به ریتانیاییت ؟» . بی ئوسوولانه پرسیم .
«نه ی چون .. ناشی و ابزانی نه مه ریکاییم ؟ ، به ئی من گزشت و خوینم به ریتانیایی یه .»
میسته ر کیلادا بو نه وه ی قسه که ی بسه لمینی په ساپورتیکی له گیرفانی دهره نیاو به که شخه یه که وه له بهر جاومدا گیرای .

دنیا نمونه ی سهری زور تیدایه . میسته ر کیلادا کورته بنه یه کی پته وی تاس و لووس دراوی نه سمه ری لووت زلی که وانه یی و چاو قه وی و گه ش بوو قزی دریزو په ش و چه ورو لوول بوو . له قسه کردندا به ده موپل بوو ، به لام فری به ئینگیزی یه وه نه بوو . له مه وه هاتمه سهر نه و باوه رده ی نه گه ر له نزدیکتره وه له په ساپورته که ی ورد بوومایه ته وه بو م دهره که وت نه م کابرایه له ژیر ئاسمانیکی له ئاسمانی ئینگلته ره شینتردا له دایک بووه .

«حه ز ده که ی چی بخویته وه ؟» میسته ر کیلادا ئی ی پرسیم .

به گومانه وه سهریکم کرد ، خواردنه وه له که شتی یه که دا قه دهغه بووو یه ک دلویه شه راب چی یه تیدا نه بوو . من که تینوو نه بم نازانم حه ز له چی ده کم ، بیره ی جینجه ر یا ناوی لیمو . به لام کابرا بزه یه کی روژه لاتی یانه ی گرتمی .

«ویسکی و سوّده یا مارتینی رووت ، به س بلئ کامیان !» .

له هه ر یه که له گیرفانه کانی لارانی شووشه یه کی دهره نیاو له سهر میزه که له به رده ممدا داینا . من مارتینی یه که م به لاوه باش بوو ، ئینجا کابرا دهرگاوانه که ی بانگ کردو پی ی وت پارچه یه ک سه هوّل و دوو په رداخ بینئ .
«کوکتیلیکی نایابه !» من وتم .

«زوری ترمان هه یه . نه گهر هاوړی و برادرت هه یه له که شتی یه که دا پی یان بلئ براده ریکم هه یه چی شه رابی دنیا هه یه لای ده ست ده که وی ...»

میسته ر کیلادا چه نه باز بوو ، باسی نیویورک و سان فرانسيسكوو شانوگره ی و وینه و سیاسه تی ده کرد . من حه ز له که شخه یی ناکه م به لام له و باوه رده م که کابرایه کی ته واو پیگانه قسه م له گه ل ده کا باشتر وایه میسته ریک بخاته به رده م ناوه که مه وه . به لام میسته ر کیلادا ، بیگومان بو نه وه ی هه ست به په رسمیات نه که م له گه لیدا ، میسته ری پی نه ده وتم . به ئی به راستی حه زم له چاره ی نه بوو . که کابرا یه که مجار دانیشته

وهره قه کانم خسته لاوه به لام نیستا که تاقه تم له گفتوگوگه چوو
دیسان دهستم کرده به یاری .

ئه و سئیه بخه ره سهر چواره که . « میسته ر کیلادا
وتی .

له وه ناخوشترنیه تو یاری یه کی کاغه ز له گه ل خوئدا
بکه ی و هه ر که وهره قه یه کت هه لگیرایه وه پیش ئه وه ی خوئ فریا
بکه وی سه یریگی بکه ی یه کیک له ولاره پیت بلی وابکه .

«خویه تی ، خویه تی» کابرا هاواری کرد ، «ئه و دهیه
بخه ره سهر وه له ده که .»

به توور به یی و رفیکه وه یاری یه که م ته واوکرد . ئینجا ئه
دهسته وهره قه گه ی لی وهرگرتم .

«خه ز له فروفیل کاغه ز ده که ی ؟»

«نه خیر ، رقم له و فروفیلانه یه .» وه لامم دایه وه .

«قه یناگا ، هه ر یه ک دانته بۆده که م .»

کۆکردنه و ، بۆ خه لاتی وهرزش ، ریکخستنی یاری گولفو
کوات ، ناماده کردنی ئاهه نگه به جی هینانی «سه یرانی جلو
به رگ جوانی . به راستی ئه م کابرایه هه میشه له هه موو شوینی
بوو ، که س نه بوو ئه و په ری رفی لی نه بی . ناومان نابوو
میسته ر هه مه زان ، جاری وابوو روو به پرووش پیمان دهوت ،
به لام گوی نه ده دایه . له کاتی نان خواردندا ئیجگار بیزاری
ده کردین و بۆ ماوه ی سووکه سه عاتیک ده ی خستینه ژیر
په حمه تی خویه وه . هه میشه دل گه رم به که یف و چه نه بازوتال
دریژبوو . کابرا هه موو شتیکی له هه موو که س باشتر ده زانی
به لام پیاو هه ر هه زنی ده کرد له داخی خو په رستی یه له راده
به ده ره که ی ، په تی قسه کانی بداته وه ، ئه گه ر قسه بهاتایه ته
سهر بی بایه خترین مه سه له ش ، هه تا نه ی هینایتایه ته سهر
رای خو ی وازی لی نه ده هینای . کفر بوو خو ی به هه له بزانی ،
ئه فلاتوونه !

له بهر میزی دوکتوره که دا دانیشتبوون ، میسته ر
کیلادا ئیسراحه تی خو ی وهرگرتبوو چونکه دوکتوره که
ته مه ل بوو ، منیش تاقه تی قسه م نه بوو ، ته نیا رامسی ناویکی
لی بوو که هه ر وه ک میسته ر کیلادا که لله ره ق بوو ، گالته ی به
دلنیایی کیلادا ده کرد . به جووته له ده مه قاله یه کی بی
سه روبن و گهرمدابوون .

رامسی له قونسولی یه تی ئه مه ریکا کاری ده کردو له کوپ
دامه زرابوو . کابرایه کی که ته ی قه له و بوو ورگی له به رگه
ناماده کپراوه که یه وه ده ره په ریوو . کابرا خه لکی پوژاوا ی
ناوه راست بوو . له نیویورکه وه هاتبوو ده چوو بۆ شوینی
وه زیفه که ی ، دوا ی ئه وه ی چوو بوو ژنه که ی هینابوو که سالیک
بوو بیه جی ی هیشتبوو . رامسی خاتم شتیکی نایابی بچکوله ی
هه لسوکه وت شیرین بوو ، که میک که یفی به سو عبه تیش
ده هات . ده بی موچه ی قونسولی یه ت ئه وه نده نه بی چونکه خانم

هه میشه به رگی ساده ی له بهر ده کرد به لام ده بزانی چونی
له بهر بکاو خو بی پیوه ده ربخات . له بهر ئه و سیفه ته ی نه بوایه

له راستیدا سئ دانه ی بۆ کردم . ئینجا وتم ده چمه
خواره وه بۆ ژووری نان خواردن و میزیک ده گرم .

«ئئ ، ژور چاکه» کابرا وتی ، «میزیکم بۆ گرتووی . وتم
مادام له هه مان ژوورداین باشتر وایه یه ک میزیش بگرین بۆ
هه ردووگمان .»

خه زم له چاره ی میسته ر کیلادا نه بوو .

قیروسیا له وه ی له گه لیدا له هه مان ژووردا بووم و سئ
ژومه له سهر هه مان میز نانمان ده خوارد ، به هه ر لایه کی
که شتی یه گه دا ده رویشتم وه کوسیبه ره به دوامه وه بوو . له کولم
نه ده بووه . وه خت و ناوه ختی نه ده زانی ، دلنیابوو له وه ی ئه و
چه ند خه ز ده گا تو ببینی ، توش ئاوا خه ز ده که ی هه میشه له
به ر لووتندا بی . خو ئه گه ر له ماله که شت به شه ق ده رت
بگردایه و ته قه ت له ده رگا هه ستاندا یه به دوایدا ، هیشتا خو ی
به میوانی نه ویسترا و نه ده زانی . زور سه ره رو بوو ، به سئ پوژ
هه موو خه لگی ئاو که شتی یه که ی ناسی . سه رو کاری هه موو
شتیکی ده گه ر ، پاکو خاوینی کترین و فروشتن ، پاره

که له زور ئافره تدا هه یه و نیستا له هه لسوکه وتیاندا ئاشکرا نیه . بایه خیکی وام به م خانمه نه ددها که هه ر سه یرت بگردایه یه کسه ر ساده یی یه که ی دهیدا له دلت ، نه م ساده یی یه ی وهک گول به چاکه که په وه دیار بوو .

ئیاره یه گیان له کاتی نان خواردندا گفتوگو به ریکه وت هاته سه ر باسی مرواری . له روزنامه کاندای زور له باره ی نه و مرواری یه ده ستکردانه وه نووسرا بوو که ژاپونی یه ساخته چی یه گان دروستیان ده کردو به رای دوکتور نه مانه سه ره نجام نرخی مرواری راسته قینه داده به زینن ، چونکه نیستا زور ناپابن و ماوه یه کی تر وهک هی راستی یان لی دی . میسته ر کیلادا وهک عاده تی یه کسه ر خوی له ده مه ته قیکه هه لقرتاندو چی پیویست بوو له باره ی مرواری یه وه پی ی وتین . له و باوه رده دام رامسی فری به سه ر مرواری یه وه نه بوو به لام نه م مه سه له یه ی به هه ل زانی بو نه وه ی تو زیک ده ماری میسته ر کیلادا کرژبکات ، نه وه بوو پینج ده قه ی نه برد ده مه قالیکه گه رم بوو . گه رچی له وه و پیش تال دریزی و حه ماسه تی میسته ر کیلادام دیوو به لام هه رگیز به و جوړه نه م دیوو . سه ره نجام رامسی شتیکی وت دای له دلی و له تاوا کیشای به میزه که داو هاواری کرد :

«قابیله نه زانم باسی چی ده که م ! . من خوم ده چم بو ژاپون هه ر بو نه وه ی سه یریکی نه م مه سه له یه بکه م . من خوم خه ریکه نه م کاره م و که س نیه له دنیا دا قسه له ئاستی قسه مدا بکات له یاره ی مرواری یه وه . من هه رچی جوړه مرواری یه کی باشی جیهان هه یه ده یناسم و نه وه ی من نایزانم شایه نی نه وه نیه . بیاو بیزانی .»

نه مه هه والیکی چاک بوو بو نیمه چونکه میسته ر کیلادا به و هه موو چه نه بازی یه یه وه هه رگیز لای که س وشه یه کی له باره ی ئیشه که یه وه نه درکاند بوو . هه ر نه وه نده مان ده زانی بو به چی هینانی کاریکی بارزگانی ده چوو بو ژاپون . کاپرا به فشه یه که وه چاویکی به ناو خه لکه که دا گیراو

وتی :

«نه وانه هه رگیز ناتوانن مرواری یه کی وا دروست بکه ن پسپوریکی وهک من به لاچاویک نه یناسیته وه .» په نجه ی بو ملوانکه که ی ملی رامسی خانم راکیشاو له سه ری رویشت ، «نه وهت پی بلیم ، رامسی خانم ، نه و ملوانکه یه ی تو له ملتدایه هه رگیز یه ک فلس نرخی دانابه زی .»

رامسی خانم به ساده یی خویه وه سوور بووه و ملوانکه که ی خسته ژیر کراسه که یه وه . رامسی سنگی هینایه پیشه وه ، چاویکی به هه مووماندا گیراو زه رده خه نه یه ک له چاویدا دیاری دا .

«ملوانکه یه کی جوانه نه وه ی رامسی خانم ، ها ؟»
«من یه کسه ر ناسیمه وه . و له دلی خومدا وتم نه وانه مرواری راستین .» میسته ر کیلادا وتی .

«نه وی راستی بی من خوم بوم نه کریوه ، حه زیش ده که م بزانم به رای تو بایی چه ند ده بن ؟»
«نه گه ر ده ستاو ده ست کپرایی پازده هه زار دولاریک ده کا به لام نه گه ر له ئافینووی پینجه م کپرایی له و باوه رده دام سیی هه زار که متری پی نه دراوه .»
رامسی بزه یه کی شیتانه گرتی .

«نه ی چونه پیته بلیم رامسی خانم روژیک پیش نه وه ی نیویورک به جی بلین نه و ملوانکه یه ی له کوگایه ک کریوه به هه ژده دولار !»

میسته ر کیلادا سوور بووه .
«قسه ی بی مانا ! نه وانه نه ک هه ر مرواری راسته قینه ن به لکوو شیوه ی ملوانکه که ش پر به پزی مرواری یه کانه . من شتی وا نازدارم نه دیوه .»
«گهرو ده که ی ؟ .. گهرو ده که ین له سه ر سه د دولار ، من ده لیم راسته قینه نیه .»

«پازیم .»
«نا ، ئیلمه ر ، چون گهرو له سه ر شتیک ده که ی لی دی دلنیا بیت !» رامسی خانم وتی و بزه یه کی خنجیله پرووی لیوی گرت و ده نگی که میک نرم کرده وه .
«بو نا ؟ .. نه گه ر هه لیکه ی وام ده ست بکه وی بو

په ید اگردنی ناسانی پاره یه کی باش مه گهر که ریم له دهستی
بدوم .»

«باشه به لکه تان چی یه ؟ مه گهر هر قسه که ی من دژی
نه وه ی میستر کیلادا بی .»

«بینه با سه یریکی ملوانکه که ت بکه م ، نه گهر راسته قینه
نه بی یه گسه ر پیت ده لیم . گوی ناده می با نه و سه د دولا ره
بدورینم . میستر کیلادا وتی .

«گیانه دای بکه نه با جه نابی کیلادا تیر لی ی ورد
بینه وه .»

رامسی خانم توزیک وه ستا ، نینجا دهستی برد بو
ملوانکه که .

«ناتوانم بیکه مه وه . نابی میستر کیلادا باوه ر به
قسه که ی من بکا .»

له خومه وه واهات به خه یالدا شتیکی ناخوش روو ده دا
به لام گاتی نه وه م نه بوو هیچ بلیم .

رامسی بازی دایه سه ر پی وتی :
«من بو ت ده که مه وه .»

رامسی ملوانکه که ی دایه ده ست میستر کیلادا ،
نه میش زه ره پینیکی له باخه لی دهرهیناو جوان لی ورد بووه .

زه رده خه نه یه کی سه رکه وتن به ده موچاوی سافو ره شباویدا
بلاو بووه . ملوانکه که ی دایه وه به خاوه نی و ویستی قسه بکا ،

له پر نیگای له سه ر ده موچاوی رامسی خانم گیرسایه وه که وها
سبی هه لگه رابوو ده توت ها نیستا نا ها ساتیکی تر

ده بوورینه وه بو به دوو چاوی تر ساوی زه ق کراوه وه سه یری
مستر کیلادای ده کرد . له چاویدا پیاو تکایه کی بی ئومیدی

ده خوینده وه نه وه نده ناشکرا دیار بوو سه یرم لی ده هات چون
میرده که ی هه ستی پی ناکا .

میستر کیلادا به ده می دا پچراوه وه وه ستاو سوور
سوور بووه ، دیار بوو چند زوری له خوی کردوه تا دان به

خویدا بگری .
«من به هه له دا چوو بووم .» وتی ، «وینه یه کی

تا راسته قینه ی جواته وه هر که به زه ره بینه که سه یرم کرد
ناسیمه وه . وایزاتم که وشته نه عله تی یه هه زده دولا زیا تر

ناهیئی .»

جوزدانه که ی له گیرفانی دهرهیناو کاغه زیکی سه د
دولاری به بی ورته دابه رامسی . .

«خوا بکا له مه وه ته می بی نیتر نه وه نده به زور سواری
ملی شت نه بی ، هاوپی ی لاوم» رامسی له گه ل وهرگر تنی

پاره که دا وتی .
چاوم لی بوو دهستی میستر کیلادا ده له رزین .

به سه رها ته که وه که هه موو به سه رها تیکی تر خیرا به
که شتی یه که دا بلاو بووه کابرا ده بوو نه و شه وه خوی به

لاقرتی رابینی . مه سه له ی نه وه ی میستر له قافا گیراوه
نوکنه یه کی خوش بوو ، به لام رامسی خانم به سه رنیشه یه که وه

کشایه وه بو ژووره که ی .
به یانی ی دواپی من هه ستا بووم خه ریکی ریش تاشین

بووم میستر کیلاداش له ناو جیگه که یدا راکشاپوو جگه ره ی
ده کیشا ، له پریکدا گویم له خشه یه ک بوو ، دیم نامه یه ک له زیر

ده رگا که وه خرایه نه م دیو . ده رگام کرده وه که سم نه می ،
نامه که م هه لگرت دیم به پیتی گه وره لی نووسراوه بو ماکس

کیلادا . منیش دامه دهستی .
«له کیوه یه ؟» . نینجا نامه که ی کرده وه . «ئوو !»

نامه نا ، به لکوو کاغه زیکی سه د دولاری ی له زه رفه که
دهرهینا . سه یریکی منی کردو دیسان سوور بووه . زه رفه که ی

پارچه پارچه کردو دای به من .
«نه گه ر زه حمه ت نیه له و په نجه ره په وه فری ی ناده ی !»

کاغه زه کانم فری داو به زه رده خه نه یه که وه سه یریکم کرد .
«که س حه ز ناکا وه که ریکی بی نه قل خوی بنوینی . . .»

نه و وتی .
«مرواری یه کان راسته قینه بوون ؟»

«نه گه ر من ژنیکی جوانی خنجیله م هه بی چون ديلم یه ک
سالی ره به ق له نیویورک بمینیتیه وه له کاتیکدا خوم له کوپ

بم !» . نه و وتی .
نا له و ساته دا ته واو رقم له میستر کیلادا نه بوو .

دواچار جزدانه که ی دهرهیناو له سه رخو سه د
دولاره که ی خسته ناوی .